

Pjesme

VLADIMIR MIHOLEK

Globalni drač

Bom si predrl vuva
minduše navešal kak gevihte.
Šilke f čobe narival
lasi na dvestodvajst onduleral
na grafite celo telo tetoveral.
Hormone bom zburkal
bodo vreli kak krop
v žilo iglo sukнем
bom živel turbo-kalop.
Bom živel, i te kak živel
ne bom ni nočko spal
dok v glave mi bo ničesa
ral i trifrtal.
Bodem dural dokleč zide
kak šekret-paper
pak z menom rit obrišo
z menom f šakto, na kvarter.
Ma kakva reciklaža
čistilišče, prečistač.
Ja sem nula, i nikaj
smetje, globalni drač.

Spričavajne domovinsko

Domovino imam, al kak da jo i nemam!
Gde se na potu zgubil orsag naš?
Na bregu se od zdavna glasi trumbetaš.

Ona samo hrgla, sapa pišči, fort smrdi žvepel
barjak naš skurjen bo se stepel f pepel.
Od domovine moje ostale so tejne
kak sprepiškan mejur ide se na mejne.
Kak splášeni cucek z repom med nogami
s papera zgožvan hrvatski origami.
Na skradne je posteale, duša f požiraku
vlast na zraku, vu fraku, a bogec v mraku.
Zagrabili jeso si v orsaške kase
a narod čaka zorjo kak noža prase.
Kak bubreg plujo f čebrice masti
a nas ni skablica nemre zapasti.
Pred se bom so stole dunajske prestrli
a nam so naše tajnere potrli.
Imajo sega, i prek preveč dosti
dok mi globlemo kak cucek ičene kosti.
Pri rizlingu i merlotu valcer se tanca
mi srčemo bučkuriša, z vodom svibanca.
Od si stran, fort po malko dumka
načejava i kodeli hrvackoga cunka.
A mi si čoravi, nemi i prdasti
ne vidimo da nam očo i te cunke fkrasti.
Bodo nam zeli grunta, dvore i vodo
na galge nam obesili pravico, slobodo.
Nas more zdiči samo vojna, harc i rat
i onak smo vu jnem odnaveke, gustokrat.
Pak bomo Pape lizali oltare
kak malomu Jezušu prinašali dare.

Domovino imam, al kak da jo i nemam!
splášeno brez lica kak hoda po žice.
Domovino imam, al kak da jo i nemam!
zjašeno belko v globalne kmice.

Domovina nas ima, al bojle da nas nema!
mater gizdavo prodali smo za škude.
Domovina nas ima, al bojle da nas nema!
prodane sluge, žbire, špicline i Jude.

Lumera vajs

Cukne cinkuš, zvonar stigel
na podu je potrtr špigel.
V brščanu je oblok, cigel
i čerepa je podigel.

Negdar peklo se pogačo
krop nadigal pokrivačo.
Negdar tu je brnčal bajs
Vezdar je lumera vajs.

Niti cajgar se obrača
niti zible se zibača.
Nema plača, nema trača
svati, sprevod se ne spraća.

Niti svetlo, niti tejna
samo stena, sprla sejna.
Glejna, mrejna, vrpo mejna
nit kaj hejna, niti se mejna.

Kukuvača, narekača
širom dvora vrpo drača.
Pod pocekom dremle kača
a na vrtu kuturača.

Jeno drevo grane tri
f sake crv i cengar spi.
Sprta, spita, nema ščita
crno mešo sraka čita.

K letu ne bo roda, ploda
voda bode vdrla broda.
Nit bo grane, niti groba
nesla se bo dravska voda.

Pogotnola, povrnola
poplavila, otplavila.
Kak donesla, tak odnesla
a čovek naj samo pluje, vesla.